

nowanie ludzkiego życia od chwili poczęcia do naturalnej śmierci. Na Woli Msza św. o godz. 16.00. We czwartek o godz. 16: 00 spotkanie dla młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania. Młodzież poprowadzi adoracje Najświętszego Sakramentu. W najbliższy piątek 27 marca, spowiedź parafialna przedświąteczna. Do południa spowiedź w godzinach od 10.00 do 12.00, a popołudniu w godzinach od 15.00 do 17.30. Na Woli spowiedź od 15.00 do 16.00. W tym dniu Msza święta rano o godz. 9.30. W piątek o godz. 10.00 odwiedzimy chorych z Najświętszym Sakramentem, prosimy o zgłaszanie ich w zakrystii. W zakrystii są do nabycia Paschaliki i Baranki Wielkanocne. Proponowana kwota nabycia to 7 złotych, cena jednego obiadu.

Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach, na kolejny tydzień prosimy następujące osoby: Małgorzata Puchalik, Wiesław Lorenc, Dorota Winnicka, Adolfa Szałaj, Mieczysława Puchalik, Maria Jedziniak, Jolanta Puchalik. Na Woli; Henryka Świszcz i Józefa Łątka. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na remont naszych świątyni.

Zapowiedzi przedślubne:

Do sakramentu małżeństwa przygotowują się: Artur Wapniarz s. Grzegorza i Izabeli Karpińska zam. Szczecin oraz Aneta Gwiżdż c. Bogusława i Bogusławy Przybyło zam. Szczecin. Zap. II.

Data	Godz.	5 Niedziela Wielkiego Postu
Poniedziałek 23. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	8:00	Zm. Kazimierz, Józef, Stanisław i Józefa Zawada Zm. Bronisław Patlewicz /intencja rodziny Niziołek/
	17:00	Zm. Michał Madej
Wtorek 24. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	8:00	Zm. Wojciech i Maria Koperstyńscy
	17:00	Zm. Stefania Majdosz /intencja syna z rodziną/ O zdrowie, Boże błogosławieństwo dla rodziny
Środa 25. 03	7:00	Zm. Antoni Milan /intencja siostrzeńca Piotra z Londynu/
	8:00	O zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Marii Szymczakowskiej
/Wola/	16:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	17:00	Zm. Stanisław, Roman i Marian Farbaniec
Czwartek 26. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	8:00	Zm. Bronisław Patlewicz /intencja córki Bożeny z rodziną/
	17:00	Zm. Jan Sroka w 6 rocznicę śmierci
Piątek 27. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	9:30	Zm. Andrzej i Elżbieta Winnicy Antoni i Teofila Madej / intencja Eugeniusza i Heleny/
/Wola/	16:00	Za parafian
	17:00	Zm. Henryk, Monika Kacper i Stanisława Farbaniec
Sobota 28. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	8:00	O zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Władysławy Madej
	17:00	Zm. Teresa Łątka w 2 rocznicę śmierci
Niedziela 29. 03	7:00	Zm. Jadwiga Marczak /greg./
	8:00	Zm. Józef, Tomasz i Józefa Madej
/Wola/	9:30	Zm. Teresa Łątka i Maciej Kaluba
	11:00	Zm. Bronisław Zawada w 23 rocznicę śmierci
	16:00	Zm. Władysław, Bronisława i Stanisława Szałaj /intencja sióstr/

SANKTUARIUM KRÓLOWEJ NIEBA I ZIEMI

SYGNATURKA JAŚLISKA

www.jasliskaparafia.pl

Rok VIII nr 12 22. 03. 2015.r

Zwiastowanie Pańskie

We środę będziemy obchodzili Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Początki tej uroczystości są nadal przedmiotem dociekań. Najprawdopodobniej nie została ona wprowadzona jakimś formalnym dekretem władzy kościelnej, ale wyrosła z refleksji nad wydarzeniem tak szczegółowo przedstawionym na kartach Ewangelii. Uroczystość Zwiastowania zaczął najpierw wprowadzać Kościół Wschodni już od wieku V. Na Zachodzie przyjęło się to święto od czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (+604). Najstarszym świadectwem tego święta na Wschodzie jest homilia Abrahama z Efezu, wygłoszona najprawdopodobniej w Konstantynopolu między 530 a 550 r. Święto w Konstantynopolu potwierdzone jest w VI w., w Antiochii pod koniec VI w., w Jerozolimie w I połowie VII w. Na Zachodzie natomiast potwierdzenie znajdujemy w VII w. (Rzym i Hiszpania). W swoich początkach uroczystość ta miała wysoką rangę, gdyż była uważana za święto Pańskie. Akcentowano nie tyle moment zwiastowania, co wcielenia się Chrystusa Pana, czyli pierwszy akt Jego przyjęcia na ziemię i rozpoczęcia dzieła naszego zbawienia. Tak jest i dotąd. Z czasem lud nadał temu świętu charakter maryjny, pierwszą osobą czyniąc Maryję jako "błogosławioną między niewiastami", wybraną w planach Boga na Matkę Zbawiciela rodzaju ludzkiego.

Liber Pontificalis papieża św. Sergiusza I (687-701) poleca, aby w święto Zwiastowania, podobnie jak w święto Ofiarowania Pana Jezusa, Narodzenia i Zaśnięcia Maryi wychodziła procesja z litaniami z kościoła św. Hadriana do bazyliki Matki Bożej Większej. O święcie Zwiastowania wspominają synody w Toledo

(656) i w Trullo (692). We Francji na ten dzień była przeznaczona osobna, bardzo piękna procesja. Wiadomo także, że już w IV wieku w Nazarecie powstała bazylika Zwiastowania. Wystawił ją bogacz żydowski, Józef z Tyberiady, który przeszedł na chrześcijaństwo. Wybudował on kościół na miejscu, gdzie według podania miał stać domek Świętej Rodziny. W roku 570 nawiedza tę bazylikę i opisuje pielgrzym, Antoni z Piacenzy. Przetrwiała ona do wieku XI. Krzyżowcy na jej miejscu wystawili o wiele większą i bardziej okazałą. Ta z kolei przetrwała aż do roku 1955, kiedy to franciszkanie wystawili nową, obecnie istniejącą świątynię. W odległości ok. 200 metrów od niej znajduje się kościół św. Józefa. W wieku VI stał na tym miejscu kościół Matki Bożej Karmiącej. W pobliżu niego znajduje się także synagoga, zbudowana na miejscu tej, w której Chrystus często przebywał i nauczał. Pamiętką najpewniejszą z czasów Maryi jest jej studnia, jedyna zresztą w Nazarecie. Na tym miejscu stał kiedyś kościół poświęcony świętemu archaniołowi Gabrielowi. Nie mamy także pew-

ności, dlatego na obchód tajemnicy Zwiastowania wybrano właśnie dzisiejszy dzień. Najczęściej podaje się wyjaśnienie wiążące 25 marca z dniem, w którym celebруемy Narodzenie Pańskie - 25 grudnia, a zatem datami, które dzieli dokładnie 9 miesięcy. Współcześni badacze genezy święta Zwiastowania wykluczają jednak ten element. Chrześcijanie pierwszych wieków przywiązywali wielką wagę do ostatnich dni marca i początku kwietnia. Związane to było z datą 14 Nizan w Starym Testamencie - ze świętem Paschy. Prawdopodobnie dlatego właśnie w ostatnich dniach marca wspomniano moment Zwiastowania - początku Życia, które przez mękę, śmierć i z martwych powstanie odnowiło wszechświat. Powszechnie posługujemy się dwiema modlitwami, które upamiętniają moment Zwiastowania. Są to "Zdrowaś Maryjo" i "Anioł Pański".

Duchowa Adopcja

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego, przypadającą najczęściej 25 marca, Kościół przeżywa Dzień Świętości Życia. W tym dniu w sposób szczególny spoglądamy nie tylko na swoje życie, które jest wielkim darem Stwórcy. Nadarza się też dobra okazja, by zatroszczyć się o życie tych najbardziej bezbronnych, poczętych, ale jeszcze nienarodzonych, którym grozi zagłada. W intencji dziecka zagrożonego w łonie matki zabiciem możemy podjąć **Duchową Adopcję**. Ruch Duchowej Adopcji w Kościele katolickim zrodził się tuż po objawieniach Matki Bożej w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Maryi do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią jej Niepokalane Serce. W roku 1987 został przeniesiony do Polski. Duchowa Adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa tyle, ile ciąża - **9 miesięcy** i polega na codziennym odmawianiu **jednej tajemnicy różańcowej** oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Osoba decydująca się na adopcję duchową nie wie, kim jest "jej" dziecko, jego imię zna tylko Bóg. Wszyscy, którzy pragną złożyć przyrzeczenia Duchowej Adopcji, mogą zrobić to w kościele podczas specjalnej Mszy św., ale również prywatnie. W jakichkolwiek jednak okolicznościach i miejscach odbywa się przyrzeczenie konieczne jest wypełnianie odpowiednich postanowień. Do modlitw można dołączyć dowolnie wybrane dobre postanowienia, np. częsta spowiedź i Komunia św., czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, walka z nałogami, pomoc potrzebującym. Duchową Adopcję **może podjąć każdy** - nawet osoby

żyjące w związkach niesakramentalnych czy rozwiedzeni. Jedynie dzieci podejmują ją pod opieką rodziców. Duchową Adopcję można podejmować wielokrotnie, pod warunkiem wypełniania poprzednich zobowiązań. Nie można adoptować więcej niż jedno dziecko, bo Duchowa Adopcja dotyczy tylko jednej istoty ludzkiej, której imię zna jedynie Bóg. Dzieło Duchowej Adopcji przerywa długa przerwa w modlitwie - miesiąc, dwa. Wówczas należy ponownie przyrzeczenie i starać się go dotrzymać.

/Tekst pochodzący z Czytelni Liturgii Godzin/

Serce Jezusa, nieskończonego majestatu

U początku dzisiejszych zamyśleń nad Jezusowym Sercem pragnę podzielić się informacją, że od dziś zamieszczane treści będą ilustrowane pracami naszych dzieci ze szkoły podstawowej, które z dużym zaangażowaniem włączyły się w medytację Tajemnicy Jezusowego Serca i swoje przemyślenia przełożyły na formę plastyczną. Prace dzieci w pełnym wymiarze można zobaczyć na wystawie w szkole - a mam nadzieję, że w swoim czasie także wystawimy je w kościele. Kiedyś, bardzo dawno moje licealne koleżanki podczas wakacyjnych odwiedzin zwróciły uwagę na styl bycia mojego taty. Komentarz był następujący: „twój ojciec jest pełen majestatu we wszystkim, co robi”. Bardzo mi to pochlebiało i pod tym kątem często przyglądałam się mojemu tacie, by stwierdzić, że dziewczyny miały rację. Majestat. Niezwykłość w zwyczajności. Postawa, słowa, gesty, reakcje w chwilach pogodnych i w trudnych momentach. Autentyczny majestat - można o nim mówić w przypadku, gdy z poza tego co zewnętrzne, dostrzegalne dla wzroku wybija się krystaliczna świętość, prawda, oddanie Ojcu i człowiekowi. Któż poza Tobą Panie Jezu ma te wartości w stopniu nieskończonego najwyższym. Serce Jezusa, aby rzeczywiście odkryć jakim naprawdę je-

steś, trzeba nam każdego dnia otwierać Ewangelię i podążać za Tobą drogami Palestyny. Przyglądać się, wsłuchiwać w Ciebie, chłonać Cię wszystkimi możliwościami. W jakim celu? By przez to co dostrzegalne odkryć wnętrze Twojego Serca. **Rys. Iza Jakubus - kl. VI.**

Zachwycić się wszystkimi przejawami Twojego Bosko-ludzkiego istnienia i działania. Powinniśmy być dumni i szczęśliwi, że wybrał nas Pan i Król tak wielkiego majestatu. Bo rzeczywiście we wszystkim Twój majestat jest widoczny.

We wszystkim co mówisz i co czynisz - nawet gdy są to rzeczy zwykłe, wyczuwa się boski charakter i nieziemski majestat. Ale jest w Ewangelii kilka scen, które wyjątkowo wskazują na Twój majestat. Są to: ogłoszenie ośmiu błogosławieństw, ucieszenie burzy, scena w Nazarecie, gdy przeszedłeś wśród tych, którzy chcieli Cię strącić ze wzniesienia, no i scena u Piłata. Można sobie także wyobrazić Ciebie przychodzącego w chwale, pełnego majestatu - na końcu czasów. Wtedy oczyma ciała Pana zobaczymy (myślę, że to co sami sobie wyobrażamy i co nawet mądrzy mówią, okaże się bardzo mizerne wobec rzeczywistości, która się nam objawi). Jezu, skąd w Tobie ta cecha? Majestat! Jesteś Synem Ojca Przedwiecznego. A On swój majestat wyniósł nad niebiosa i króluje nad światem obleczony w chwałę. Ty jesteś Synem Bożym. Zatem „majestat” jest wpisany w Twoją istotę. Ty jednak zniżyłeś swój majestat aż do Betlejem, do żłobu, aż do krzyża. Ogołociłeś się z chwały. A w finale!? Okazuje się, że to wszystko co miałyby Cię obdarzyć z majestatu właśnie jeszcze Ci go przydało. Twoje konsekwentne; „oto idę” nadało Ci autorytetu. Zatem skąd się bierze autorytet? Z postawy wierności Bogu. Z świętości. Taka postawa nie mogła pozostać bez nagrody. Dlatego, gdy potem powróciłeś do Ojca, On posadził Cię po prawicy majestatu na wysokościach i objąłś panowanie, władzę i chwałę. O Panie mój, królujący nad ziemią i niebem, obleczony w majestat i piękno, raduję się z Twojego majestatu i szczęściem wypełniona jest moja dusza. Zachwycają się Tobą mój Panie. Nie da się wyrazić jakie uczucia wspaniałe nurtują w moim sercu, gdy siadam u podnóżka stóp Twoich, mając przywilej opierać głowę na Twoich kolanach. Przebywać blisko

Twojego Serca, to całe moje szczęście. Gdy tak trwam przy Tobie, na myśl przychodzi mi List do Efezjan. To mój ukochany List. Znajduję w nim wszystko..., ale w kontekście dzisiejszego wezwania do Litanii zatrzymuję się tylko na błogosławieństwie i łasce którą zostaliśmy obdarowani, abyśmy mogli istnieć ku chwale majestatu Bożego. Mamy być przed Bogiem święci i nieskalani przed Jego obliczem. Czy potrafię spełnić oczekiwania Ojca? **Odpowiadasz:** „Wystarczy ci łaski mojej”. Tak, Ojciec już udzielił nam

z wyżyn niebieskich wszelkiego błogosławieństwa duchowego w Chrystusie. Obdarzył nas wszelką mądrością i zrozumieniem, gdy dał nam poznać tajemnicę swej woli. Ojciec nie żąda rzeczy niemożliwych. Jesteśmy przeciw wyzwoleni z mocy grzechu, przez Jego śmierć i zmartwychwstanie. W momencie otwarcia Serca, strumienie Wody Żywej spłynęły na odkupionych. Spoczął na nas Duch Pana i On poucza nas w każdej chwili jaka jest wola Ojca. Serce Jezusa, wyznajemy, że chcemy jak Ty pełnić wolę Ojca. Zagłębiaj nas w swym Sercu i przenikaj sobą. Ze względu na pragnienie Ojca chcemy przez święte życie, przeniknięte miłością apostołską mieć udział w Twoim majestacie, by ostatecznie oddać chwałę majestatowi Ojca. Serce Jezusa, uwielbiamy Twój nieskończony majestat i prosimy, zmiłuj się nad nami. O Przedwieczny nasz Panie i Boże, który objawiłeś się w Sercu Syna Twojego Jezusa Chrystusa uwielbiamy Twój majestat. Amen

/s. Helena Łukasik/

Ogłoszenia duszpasterskie:

Zgodnie z polską tradycją od dzisiejszej niedzieli można zasłonić krzyże i obrazy w kościele. Pozostają one zasłonięte aż do liturgii Wielkiego Piątku. Dzisiaj o godz. 16.00 Gorkie Żale z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i kazaniem pasyjnym, a następnie Eucharystia. Na Woli Gorkie Żale bezpośrednio po Mszy św. Za tydzień, Niedziela Męki Pańskiej, czyli Niedziela Palmowa. Odbędzie się obrzęd poświęcenia palm w czasie każdej Mszy św. W poniedziałek zbiórka ministrantów o godz. 17.00. We środę, 25 marca Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Jest to Dzień Świętości Życia-modlimy się o posza-